

דף נה.

עין משפט א.ב. יו"ד סימן ריז פעיף יה

יח. יד. הנודר מהתבואה אינו אסור אלא בחמשת מיני דגן, וה"ה הנודר מדגן.

דף נה:

עין משפט א. יו"ד סימן ריז פעיף כב

כב. טז. הנודר מפירות השנה אסור בכל פירות השנה ומותר בגדיים טלאים ובחלב ובכצים ובגוזלות, אבל אם אמר גדולי שנה עלי אסורים, אסור בכולם פ.

עין משפט ב. יו"ד סימן ריז פעיף כג

כג. יז. הנודר מפירות הארץ אסור בכל פירות הארץ ובפרי העץ, אבל מותר בכמהין ופטירות, ואם אמר גדולי קרקע אסור בכולם ז.

עין משפט ג. או"ח סימן רד פעיף א

א. א. על דבר שאין גידולו מן הארץ ק כמו בשר בהמה חיה ועוף דגים או ביצים וחלב וגבינה ר מברך שהכל.

פ. וגם כאן איירי שלא אסרן עליו אלא לזמן שיוכל לעמוד בזה, אבל בלאו הכי אינו נדר. ש"ך ס"ק ל"א.

צ. כתב הט"ז בס"ק כ"ט דנראה דמ"מ מותר בגדיים וטלאים הגם שזה ג"כ גידולי קרקע, מ"מ אין זה לשון בני אדם, ודלא כהב"ח.

ק. וברכות מ' משנה וברייתא. האוכל חלמון ביצה לצחצח קולו יכרך כיון שזה מזונו אף שאינו נהנה בטעם אכילתו, ושיעורו לענין ברכה אחרונה בכזית כדין אוכל, אבל בחלבון יש להסתפק אם דינו כאוכל או כשתייה, כה"ח אות א'.

ר. וכן אם בירך על הגבינה או על החלב אדמה בדיעבד יצא כיון שהם גידולי גידוליה של הקרקע, וכן אם בירך מיני מזונות על כל דבר יצא דבלשון תורה הכל נקרא מזון חוץ ממים ומלח, כה"ח אות ב'.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלאהרן שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

א. ב. על הפת שנתעפשה, ותבשיל שנשתנה צורתו ונתקלקל^ש, ותמרים שבישולם ושרפם החום ויבשו^ת, ועל חגבים טהורים^א ועל המלח, ומי מלח^ב, ועל המרק^ג ועל כמהין שנמצאים תחת הקרקע ומתהוין משומן הארץ, ועל הפטריות^ד ועל הרך שניתוסף בענפי הדקל ובשנה הראשונה הוא רך וראוי לאכילה^ה, ועל לולבי גפנים, ועל שקדים מתוקים שאוכלים אותם כשהם רכים בקליפתן^ו, ועל תבואה שלא הביאה שלישי^ז, ועל דלעת חיה^ח, ועל קמח של חטים או שעורים אפי' קלוי, ועל שכר תמרים או שעורים, וכן על מי שעורים^ט שמבשלים לחולה, ועל עשבים שבמדבר שאינם נזרעים^י, ועל כמוץ וכסבור שעשויים להטעים המאכל ולא לאוכלם, ועל החומץ, שעירבו במים עד שראוי לשתייה על כולם מברך שהכל נהיה בדברו^כ.

עין משפט ד. יו"ד סימן ריז סעיף כו

כו. הנודר מהכסות, מותר בשק וביריעה ובחמילה (פי' מיני בגדים גסים שאין דרך בני אדם להתכסות בהם).

- ש. היינו נתקלקל קצת אבל הרבה אין מברכין עליו דלא ראוי לאכילה, ב"י, וט"ז בס"ק ב'.
- ת. ה"ה אם נפלו מן האילן לפני בישולן, מ"א ס"ק ב'.
- א. מרש"י ברכות מ' ע"ב, והוא הגובאי.
- ב. היינו שנתנו בו הרבה מים וראוי לאכילה.
- ג. היינו מרק של בשר, אבל מרק של פירות הדבר במחלוקת כמ"ש בסי' ר"ב סעיף יו"ד, כה"ח אות ז', ועיין בכה"ח שם אות ע"ג.
- ד. וצריך להזהר אם יש בהם תולעים, כה"ח אות ח'.
- ה. כיון שעיקר נטיעת הדקל אינו אלא לתמרים, לכן על הרך של הדקל מברך שהכל.
- ו. וכיון שלא נוטעים אותם בשביל קליפה זו אלא בשביל הפרי ברכתם שהכל. כה"ח אות י"א.
- ז. וה"ה כל פרי האדמה שלא נגמר בישולו ברכתו שהכל, מ"א ס"ק ז', אבל בפרי העץ חשוב מיד בהוצאת הפרי ומברכים עליו פרי העץ אם אינו מר ונאכל בשעת הדחק, כה"ח אות י"ב.
- ח. אבל על מבושלת מברך אדמה, כמ"ש בסי' ר"ה.
- ט. ואם עושה אותו עבה וסמיך ברכתו מזונות, אבל כשעושהו רך כמו מים ברכתו שהכל, כה"ח אות ט"ז.
- י. ולדעת האר"י ז"ל יש לברך עליהם אדמה, כה"ח אות טו"ב.
- כ. היו"ד של נהיה עם קמץ ולא עם סגול, כה"ח אות כ"א.

עין משפט ה.ז.

יו"ד סימן ריח פעיף א

א. כל הנודר או נשבע רואין הדברים שבגללן נשבע או נדר, ולומדים מהם למה התכוון, והולכין אחר הענין ולא אחר משמעות הדיבור^ל, כיצד היה לבוש בגדי צמר ונצטער בלבישתו ונשבע או נדר שלא יעלה עליו צמר לעולם, הרי אסור ללבוש אבל מותר לטעון עליו צמר ומותר להתכסות בגיזי צמר, שלא נתכוון זה אלא לבגד צמר וכל כל כיוצא בזה.

הגה: וכל זה בנודר או נשבע לעצמו אבל בנודר לחבירו כל שלשון הנודר כולל הולכין אחריו, אם לא באומדנא דמוכח.

ל. ממשנה נדרים נ"ה ע"ב, וכר"י, וכן כתב הרא"ש בשם הרמב"ן. וכ"כ הרמב"ם בפ"ח מנדרים הלכה ח'.